

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. VI. Magnæ prærogativæ eorum, qui speciali devotione venerantur
magnum S. Joseph.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

cognitionem & directionem proprii sui Spiritus?

Ubi est charitas divina, quam habere debet anima, tum ergo se ipsam, tum erga suos proximos, quando exiit hanc vitam Spiritus Sancti, qui sacrum est vinculum, quod unita & conjuncta simul servat omnia membra magni hujus Corporis, quæ sine ipso non nisi summè propendent ad se partendum, seque dividendum, sequente quovis propensionem suam particularem prorsus adversam alijs? An mirandum sit, quòd totus ferme mundus aliud non amet, nisi seipsum, & aliud non æstimet, nisi propria sua commoda, & ea, quæ sua sunt, sicut inquit S. Paulus, nunquam non accinctus & expeditus ad oppugnandum, ad mordendum, ad disperendum suum proximum levissimam & sæpè nullam ob causam? Quo spiritu credis ipsum animari, quando divino hoc non animatur Spiritu,

qui primogenitus est totius Ecclesie, nisi suo particulari, qui non nisi cœcitas est, perturbatio, corruptio, malitia & miseria? Et quid facere is potest, non nisi hoc animatus Spiritu; nisi abripi omnis generis immoderationibus? O quàm infelix est anima, quæ habitaculum non est Spiritus Sancti; necesse enim sit habitaculum ipsam esse Spiritus, immundi; & quanta abominatio possideri à diabolo in ipsâ suâ animâ!

Verùm credo, unum ex efficacissimis medijs, quibus præservare nos possimus à miserando hoc statu, nosque semper conservare vivos vitam divinam, quàm Spiritus Sanctus confert animabus sibi fidelibus, esse specialem devotionem erga Sanctum Joseph; auscultate me adhuc paulisper, ostendam vobis id tam evidentes, ut sperem, eandem vos mecum opinionem amplexuros.

* * *

ARGUMENTUM.

Magna prerogativa eorum, qui speciali devotione venerantur Magnum Sanctum Joseph.

ARTICULUS VI.

Quamvis præcipua & universalis intentio omnium bonarum animarum sit tendendi ad Deum, obtinendi ipsius misericordiam, ipsi placendi, & perficiendi semetipsos; nihilomi-

nus media, quæ eligunt ad obtinendum hosce fines, non semper sunt eadem. Cum enim quavis harum animarum suum habeat gustum circa devotionem non minus, quàm cætera omnia, hinc una ample-

plectetur devotionem & imitationem unius Sancti, alia devotionem & invocationem alterius. Beatum æstimamus in sæculo, cui potens in aulâ sit amicus, qui polleat Principis gratiâ, cui facillimas is præbeat aures, eòquòd speremus obtinere per ipsum omnia, quæ volumus. Verùm beator æstimandus est ille, cui in aulâ cœlesti protector sit potens apud Deum, cum mediante ipso obtinere ab illo possit omnium abundantiam gratiarum, si liberum foret unicuique comparare sibi amicum, quem vellet, in aulâ, ipsumque eligere ceu protectorem suum, nõnne credis omnes electuros illum, qui maximo polleat apud Principem favore & gratiâ? Jam in totâ amplissimâ Regis gloriæ aulâ, quâ nonnisi ipsius est plena amicis, liberum est nobis eligere illum, quem nobis volumus Intercessorem; & certum est, nec unicum fore, qui negaturus sit nobis vel favorem vel fidem suam, apud infinitam Majestatem Dei. Quis diffitebitur, ipsum melius non facturum, nisi eligendo ceu Protectorem illum, quem viderit florere maximâ apud adorandam ipsius Majestatem gratiâ?

Conjice oculos in totam innumeram multitudinem Sanctorum, qui aulam conficiunt cœlestem: an unicus sit, qui majori valere videatur gratiâ apud Deum, quàm magnus Sanctus Joseph? Ipse so-

lus electus & destinatus est in æternis decretis providentiæ DEI, ut esset caput familiæ sanctæ, quam majori, quàm centies millenos mundos, prosequitur amore: *Quem constituit Dominus super familiam suam*; Ipse est quem gratia alligavit inseparabiliter & proximè adorandæ personæ Filij Dei, velut umbram suo Corpori; Dico gratiam esse, quæ alligavit ipsum magis, quàm natura, eòquòd non existat pater ipsius naturalis. Quàm admirandum gratiæ privilegium, quo nec omnes Angeli, nec omnes homines digni fuere, quòdque collatum est Sancto Joseph, eòquòd præstiterit Filio Dei cuncta servitia, quæ remunerari pollicetur hominibus, si ea suis solammodò exhibuerint imaginibus, aut servis suis, amore sui: nam

Quando lego in Evangelio, quòd in fine sæculorum dicturus sit omnibus Electis suis: *Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi; Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: Sitivi, & dedistis mihi bibere: hospes eram & collegistis me: nudus, & cooperastis me*; nõnne omnes Sancti fatēbuntur, nonnisi in solâ personâ Magni Sancti Joseph, & divinæ ipsius sponsæ, verificata esse hæc verba secundum literam; eòquòd nonnisi ipsis solis concessum fuerit exhibere ipsi immediatè in personâ

Sanctus Joseph est magnus amicus supremi Monachæ.

Matth. 25.
v. 35.

Cui debeamus esse magis devoti.

Obsequia
particula-
ris, quæ ex-
hibuit per-
sonæ Salva-
toris.

suâ omnia hæc perquam grata ob-
sequia? O magnos amicos Dei!
qui tam propè accesserunt ad perso-
nam Supremi Monarchæ, quem
tot Reges & Principes videre so-
lummodò exoptârunt, & suo frau-
dati sunt desiderio, quemque ma-
gnus credentium Pater nonnisi vi-
dit in spiritu, & summò exiâ re-
pletus est cordis gaudiò!

Sanctus Joseph solus inter om-
nes Sanctos accenseri meruit nu-
mero Trinitatis creatæ, quæ non-
nisi tres complectitur personas, JE-
SUM, MARIAM, JOSEPH. MARIA
obtinere locum Dei Pa-
tris, eòquòd tam verè sit Mater
Filij sui Unigeniti, quàm Pater æ-
ternus verus sit Pater ejusdem Filij;
JESUS proprium suum tenet lo-
cum, eòquòd eadem adoranda sit
persona in Trinitate creatâ & in
Trinitate increatâ; in Trinitate in-
creatâ quidem inter Patrem & Spi-
ritum Sanctum, & in Trinitate
creatâ inter MARIAM & Joseph:
Et Sanctus Joseph locum subit Spi-
ritus Sancti, qui est tertia perso-
na; Spiritus Sanctus est amor Pa-
tris & Filij; & Sanctus Joseph et-
iam est amor Matris & Filij; &
omnes hæ tres personæ, quæ tam
benè repræsentant Trinitatem, re-
præsentant etiam Unitatem Dei,
eòquòd omnes tres non habeant
nisi cor unum & animam unam.
An credis purum hominem altiùs
attolli posse à Deo, aut sublimio-
ris honoris illustrari splendore?

Sanctus Jo-
seph est ter-
tia persona
Trinitatis
creatæ.

Quòd Sanctissima Virgo tam
propè illigata & conjuncta fuerit
Filio Dei, aded mirum videri non
debet, eòquòd, cum propria ip-
sius sit Mater, gratiæ & natura duo
fortissima fuerint vincula, quæ
reddiderint ipsius unionem cum il-
lo tam arctam, tamque necessa-
riam, ut separari ab eo omninò
non possit. Sed quod S. Joseph,
qui non erat proprius ipsius Pater,
insinuaverit se in unionem tam ar-
ctam & propinquam, seque imme-
diatè conjunxerit cum illo; quis
abnuet, hoc puri favoris esse opus
& consilium; summamque digni-
tatem, quæ condecorare supremus
Monarcha possit suorum servorum
dilectissimum.

O Magne Sancte Joseph! Tu Potestas,
videris nobis præcipuus & maximè quam habeo
dilectus inter omnes amicos Dei; bar Sanctus
tu possides cor ipsius, tu benignas Josephus
facilesque tibi tenes aures ipsius, tu puerum
plurimum familiaris es ipsi, tu in-
timus es ipsi; tu es ille, cui sem-
per majorem is concessit liberta-
tem, imò etiam auctoritatem &
potestatem; ipse tuam tot annis
admissis directionem pro omni tuo
arbitrio; Tu dicebas ipsi: fac hoc
& fecit; ito illuc, & ivit; labora,
& laboravit: quiesce, & quievit.
Quanta Angelorum in cælo admi-
ratio, quando viderunt obedire
Deum voci hominis. Sed quid-
nam admirandum magis erat, vel
tua in ipsum potestas, vel subje-
ctio,

Omnes
Christi
deberet
esse de-
erga
gnum
seph,

Opini-
There-
circa
tioner-
ga San-
Joseph

3. T.
in ca-
vita,

atio, quâ tuæ obtemperare voluit voluntati?

Omnes Christiani debent esse devoti erga Magnum S. Joseph.

Cum ergo, qui eligere sibi vult Patronum, protectorem & Intercessorem apud principem, melius facere non possit, quàm eligendo sibi illum, qui familiarissimus ipsi sit ac intimus; quomodo possibile sit, vel unicum in mundo esse Christianum, qui speciali omninò devotione addictus non sit Sancto & Magno Joseph? Sancta Theresia, cujus auctoritas tanta est in universâ Ecclesiâ, suadebat omnibus suis filiabus, ut præcipuâ devotione post JESUM & MARIAM prosequerentur Sanctum Joseph, asseverans, se nunquam aliquid petiisse per Intercessionem magni hujus sancti, quod non obtinuerit à Deo. Ut magis exstimularet ipsas ad specialem hanc devotionem exemplo suo, ædificari voluit primum Monasterium Reformationis suæ sub Nomine & patrocinio Sancti Joseph, illudque ipsius commendavit protectioni; & eventu quidem optimo, cum videre licuerit, quanta alia primum hoc mox exceperint; quamque secundos successus obtinuerint pia Seraphicæ hujus Matris consilia, per Intercessionem Magni hujus Sancti, quem noverat velut Omnipotentem apud Deum, ad obtinendum ab ipso omnia postulata. Dicit insuper in sexto capite vitæ suæ, quod, sicut Filius Dei nunquam aliquid negavit Sancto Joseph, dum vive-

A. P. Isaac. Consultat. Tom. III.

bat sub ipsius directione in terris, ita etiam nihil ipsi neget, modò regnans in cælo ad dexteram Patris sui, quidquid petierit pro nobis.

An credendum sit, quod minus ipsum amet in cælis, quàm amaverit in terris; cum elegerit sibi eum velut amicum intimum & familiarissimum, qui proximus semper esset lateri suo, ut omnia necessaria ab ipso reciperet servitia, & ipse reciprocè tenerrimas amicitia exhiberet illi notas ac tesseras, toto tempore vitæ suæ mortalis? An credendum sit, ipsum favores suos non amplius prosequi in cælis, habendo illum semper proximum personæ suæ, ut omnem huic cordis sui dilecto exhibeat benevolentiam, & munificè concedat omnia, quæ voluerit ab ipso postulare? si cui obreperet de hoc dubium, interrogarem ipsum, quid igitur commisit noxæ Sanctus Joseph, quod perdiderit favorem Dei sui, Filij sui? quâ igitur obstrinxit se culpâ, quod ipsius exciderit benevolentia? An ob innumera, quæ proprio Filio Dei, tantò cum fervore, tantâ cum humilitate, tamque involabili cum fidelitate exhibuit servitia? an propterea exutus est gratiâ, nec amplius meretur præcipuus ipsius dilectus & amicus esse in cælo, sicut extiterat in terrâ? quis est, qui ejusmodi non offendatur cogitatione?

Majori igitur pollet potestate, quàm unquam, & nunquam non

Re polle-

S. Joseph non minus est specialis amicus JESU Christi in cælis, quàm fuerit in terris.

Gen. 41,

Antiquus
Joseph Pharaoni
charus sex eximia
privilegia accepit
ab ipso.

pollebit apud Deum, ad obtinendum omnia in favorem suorum clientum, invocantium se absque intermissione: Et unde ergò, quòd non omnes incessanter se prosternant ad pedes ipsius: Videtur invitare nos ipsemet Deus ad specialem hanc devotionem. Antiquus ille Joseph, qui nonnisi umbra & figura fuit Joseph nostri, tantis accumulatus fuit favoribus à Rege Pharaone, ut obtinuerit omnes prerogativas, omnesque gratias, quas aliquis princeps suo potest subdito impertiri. Ecce sex privilegia ipsi concessa, quæ sanè admiratione sunt digna. 1. Constituit ipsum universalem Præpositum totius domus suæ, dicens ipsi: *Volo te absolutum esse Dominum in omnibus, nolens quidquam fieri, nisi quòd & sicut tu disposueris.* 2. Creavit illum proregem totius Regni Ægypti, suisque mandavit subditis, ut omnem, quàm sibi met præstarent ipsi obedientiam. 3. Consignavit Regiæ suæ potestatis sigillum ipsius manibus, ac plenam concessit ipsi facultatem concedendi, firmandi, obsignandi omnes, quas voluerit gratias. 4. Fecit ipsum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genu flecterent, & præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti. 5. Voluit ipsum vocari Salvatorem mundi, suosque agnoscere subditos, quòd suam omnes ipsi deberent fa-

lutem. 6. Et denique remittebat ad Joseph, quisquis à se aliquid efflagitabat gratiæ: *Itè ad Joseph; ut ipsa illius auctoritate obtentâ, omnes obstringerentur illi: Itè ad Joseph, & quidquid dixerit vobis, facite; & recipite ab ipso, quidquid dederit vobis.*

Quid videre licet in hâc figurâ tam plenâ mysterijs circa Joseph Testamenti veteris, nisi vaticinium prodigiorum multò majorum, quæ implenda erant circa personam nostri Sancti Joseph in novo Testamento, cujus alter non erat, nisi imago quædam mortua? Fuit Pharaon, nonnisi Rex terræ, qui exaltare voluit antiquum Joseph; sed Deus est Omnipotens, qui novum hunc Joseph suis voluit accumulare favoribus. Nonne vides, quò modo constituerit illum Præpositum, & magnum familiæ Sanctæ Moderatorum, quòdque voluerit omnia obtemperare illi, etiam proprium Filium suum, qui non obtemperabat sibi metipso, nec obtemperare poterat, utpotè sibi æqualis secundum Divinitatem suam? Nonne vides, quòd elegerit ipsum velut Pro-Regem suum, volens ipsum suam repræsentare personam, superaddito privilegio portandi Nomen suum, & sortiendi appellationem Patris Unigeniti Filij sui? Nonne vides, quòd consignaverit ipsius manibus anulum suum signatorium, id est, Filium suum Unigenitum, qui est velut

Privilegia
quæ Rex
Regi concessit
magno Sancto
Joseph magis
est laudanda
miranda.

In
pot
stus
in
nec

velut sigillum summæ potestatis suæ, ad insinuandum nobis, quòd largiatur ipsi omnem potestatem tum impertiendi, tum obfirmandi quascunque gratias? Nonne vides, quòmodo publicari mandet in Evangelio per cuncta sæcula, quòd Sanctus Joseph existat Pater Regis Regum? *Erant Pater & Mater ejus mirantes.* Nonne vides, quòmodo appellari. Ratione quòdam ipsum velit Salvatorem mundi, eòquòd illum aliterit & conservaverit nobis, qui est salus omnium hominum? Et tandem, quòd complectitur omnia, si qui volent ab ipso obtinere gratias; *Ita ad Joseph*, sollicitandus est de super Joseph; ipse omni fruitur potestate penes supremum Regem, obtinendi ab eo, quidquid voluerit.

Ah! utinam possem hæc verba intonare auribus omnium Christianorum in universo mundo: *Ita ad Joseph*; recurrite ad Intercessionem magni hujus Amici DEI, Sancti Joseph. Toleratis forsitan persecutiones inimicorum salutis vestræ, vel gravem quandam tentationem, quæ periculo vestram exponat animam? *Ita ad Joseph.*

Invocari potest Sanctus Joseph in cunctis necessitatibus. Invocantur alij Sancti pro necessitatibus particularibus, quasi gratias & dona miraculorum inter se partirentur, & quivis non nisi limitatam suam haberet portionem; Sed Sanctus Josephus universale possidet remedium cunctis necessitati-

bus Corporis & animæ, absolutâ & omnimodâ pollens auctoritate apud Dominum nostrum. Hinc omnes, qui singulari prosequuntur ipsum honore & devotione, experiuntur, sicut Sancta Theresia, nihil unquam postulari à Deo, per sanctam ipsius Intercessionem, quòd non infallibiliter semper obtineatur.

Sunt, qui credant, Sanctum Joseph in cælo esse Corpore & animâ, unâ cum JESU CHRISTO, & Sanctissimâ Virgine, ut Trinitas creata completa sit in gloriâ, non minus quàm Increata. Gerson pius hic Cancellarius Universitatis Parisiensis pro certo tenet, Sanctum Joseph fuisse unum è Sanctis, quorum corpora resuscitata sunt tempore Passionis Salvatoris nostri, uti attestatur Sanctum Evangelium; tribus enim annis ante JESUM CHRISTUM jam cesserat fati. Et opinio est magis communis Doctorum Catholicorum, quòd omnes Sancti, qui ceperunt tunc vitam, quando Salvator pro ipsis dedit suam, mortui non fuerint secundâ vice, sed corpore, & animâ assumpti fuerint in cælum cum JESU CHRISTO in die admirabilis Ascensionis suæ. Sanctus Bernardinus Senensis dum prædicavit Paduz, confirmavit hanc opinionem, è Cathedrâ dicens populo: *In animâ & Corpore Sanctus Joseph in cælis gloriosus est; in cujus veritatis testimonium, uti*

Probabile est, Sanctum Joseph Corpore & animâ esse in cælo.

Gerson;

Carthagenâ lib. 4. hom. 3. circa finem.

historia narrat, continuò visa fuit Crux quasi aurea super caput S. Bernardini, spectante eandem totâ coronâ populi.

Et tandem hoc est, quòd exlimalare fortiter omnes debet ad devotionem erga Sanctum Joseph, & animare Christianos, ut in cunctis necessitatibus confugiant ad ipsum. Verum enim est, uti dicit S. Bernardus, quòd JESUS CHRISTUS, qui est Advocatus noster apud Patrem suum, ostendat ipsi Sacratissima Vulnera sua, & adorandum suum pro salute nostrâ effusum Sanctissimam Virginem; quòd Sanctissima Virgo exhibeat Filio suo Unigenito gremium suum, Virginea ubera sua, lac dulcissimum, quo nutrit ipsum in Infantia suâ. Nonne adjungere nobis liceat, quòd Sanctus Josephus monstret Filio & Matri Sanctissimas manus suas, & sudorem, quem effudit laborando, ad comparandum ipsis victum & alimoniam in terris: Et si non immeritò dicatur, quòd Pater negare nihil possit dilectissimo Filio loquenti sibi per vulnera sua; nec Filius quidquam negare Charissimæ Matri suæ, roganti se per ubera sua; credendum non est, vel Filium, vel Matrem negare quidquam posse charissimo suo Joseph, obsecranti se per manus suas, quas tam studiosè devoverat ipsorum obsequijs toto tempore vitæ suæ.

Beatos igitur, & milles beatos, pro quibus voluerit Sanctus Joseph Deo suas offerre preces! quis enim dubitare potest, quòd manus Sancti Joseph, ubera MARIÆ, & vulnera JESU, suavem conficiant harmoniam, quæ oblectet Cor Dei, & obtineat ab ipso, quid quid voluerit? Sacra Scriptura dicit, quòd tres sint, qui testimonium reddant in cælo, Pater, Verbum & Spiritus Sanctus; tres etiam sint, qui testimonium reddant in terrâ, Spiritus, Sanguis & aqua; quòd plures exponunt de triplici Baptismo, qui referat nobis januam cæli, Sacramento, contritione & Martyrio. Luceat & mihi adjungere, quòd tres insuper sint, qui certum etiam testimonium reddant gloriæ Dei, & salutis fidelis alicujus animæ, sudor Sancti Joseph, lac MARIÆ, & sanguis adorandus JESU CHRISTI. Hic ergò ordo servandus nobis est in devotione nostrâ: Accedendum nobis omnibus est ad Sanctum Joseph: & per eum ad MARIAM charissimam ipsius sponsam, & per ambos ad JESUM Christum, ut omnes tres obtineant à Deo omnes gratias, necessarias nobis ad salutem nostram.

Hæc Coronis & conclusio erat totius Consultationis; & omnes, qui auscultaverant ipsam, recesserunt cum magnâ satisfactione, reportantes in suo animo majorem

JESUS, MARIÆ & Joseph tres potentes Intercessores sunt pro nobis, si mus ipsi devoti.

estimationem Excellentiarum Magni Sancti Joseph, & in corde suo nova propolita, majori dein-

ceps fervore ac zelo prosequendi devotionem erga Magnam hunc Sanctum.

CONSULTATIO XI.

Legatio cœlestis, ubi explanantur mysteria circa Annuntiationem Virginis Sanctissima.

Apulimus circa meridiem in domo Regionis illius perquam amplâ & magnificâ, ubi invenimus duos juvenes nobiles malè accipientes bonum quendam, annis jam gravem famulum Dei. Videbantur hi sibi pollere ingenio, omnemque intendebant nervum, ut comparatâ sibi multâ rerum notitiâ, idoneos se redderent ad frequentandos omnis generis congressus, & jucundè conversandum cum personis cujuscunque tandem conditionis. Non erant profectò solidâ & fundamentali exornati scientiâ, eoque quod nunquam navare voluerint operam studijs scholasticis, quæ potius contemnebant summè, ita persuasi ex vituperio aliorum, falsâque imbuti opinione, illa non convenire nisi scholasticis, cum aliud non doceant, nisi artem disceptandi & contradicendi; eaque omnia, quæ docent, non habere

acceptam illam agendi rationem, quæ modò quæritur & amatur in Congressibus personarum illustrium.

Edocti fuerant aliud medium acquirendi summa scientiarum lumina, absque eo, quòd scholarum vel à longè salutârint limina; habebant persuasum sibi, non requiri aliud, nisi sedulam pulchrorum librorum lectionem, præcipuè eorum, quæ temporis accommodati sunt genio, & per hoc quantocyùs & absque difficultate se fore adornandos magnis tribus perfectionibus, quibus mox summam sibi compararent existimationem. Prima erat puritas & sermonis elegantia: Siquidem hoc tempore tam concinnè texuntur sermones, verbis tam idoneis, tam benè collocatis, tam fluidis, tamque blandis, ut libros novos lectitandò summè oblectetur animus ex omni eo, quòd dicunt, sive verum sit, sive falsum. Secunda erat, quòd absque ullâ laboris molestiâ

Error nonnullorum, qui videri volunt docti, abs eo, quòd solide quid studuerint.